

L'independentisme cerca el tercer espai a Barcelona

El cabdell de l'independentisme continua embolicat. ERC i Reagrupament han guarit ferides i han tancat un acord de coalició per a les eleccions municipals a Barcelona. En canvi, les CUP i SI s'estimen més mantenir la seva estratègia, amb l'objectiu de consolidar el projecte propi.

Les eleccions del Parlament de Catalunya del 28 de novembre passat han relegat la representació institucional de l'independentisme a un espai reduït del panorama parlamentari català. Els 10 diputats d'ERC i els 4 de SI situen la representació de l'independentisme als resultats obtinguts durant els anys 80 o 90 del segle passat. I això passava just en el moment que més suport social tenia, segons totes les enquestes, l'independentisme.

Després de les eleccions, s'evidencia que la multiplicitat de l'oferta electoral independentista no és precisament una aliada per a obtenir bons resultats. ERC, la formació més veterana i més gran d'aquest àmbit, ha tingut una greu davallada electoral, bàsicament, pel desgast de la seva aposta del tripartit, però agreujada per l'aparició de noves sigles independentistes, en alguns casos gestades a partir de les seves escissions. De les noves formacions, la creada a darrera hora, la Solidaritat Independentista de Joan Laporta, és la que va aconseguir representació electoral, amb quatre diputats. Reagrupament, impulsada per Joan Carretero i un sector crític escindit d'Esquerra, no va tenir representació i va quedar molt lluny de les expectatives que s'havia generat.

Acostament d'ERC i Reagrupament. Els resultats de les eleccions han accelerat un procés de converses

que, a Barcelona, feia temps que s'havia impulsat, especialment des d'ERC. De fet, poc després de les eleccions, Jordi Portabella va anunciar la voluntat d'intentar un acord al màxim d'unitari entre els diversos sectors de l'independentisme. El dirigent barceloní d'Esquerra vol cohesionar allò que ell anomena un *tercer espai*, que aglutini l'independentisme i persones procedents d'uns altres àmbits progressistes, a qui el desencís amb el model autonòmic i federal els porti a defensar tesis sobiranistes.

En aquest camí, de moment, a la capital catalana s'hi han trobat ERC i Reagrupament. La setmana passada, totes dues formacions tancaven l'acord a Barcelona. Reagrupament considera que el pacte és positiu per a la regeneració democràtica i per als independentistes de la ciutat, per tal com ofereix un projecte que trenca la dinàmica de divisió dels darrers temps amb una proposta més plural. Així mateix, durant la presentació de l'acord, Jordi Portabella destacava la sintonia entre totes dues formacions, basada en la lleialtat i les coincidències programàtiques. Reagrupament també destaca que el pacte és la garantia que no hi haurà cap acord amb el PSC i ICV per a repetir un tripartit a l'Ajuntament de Barcelona. Pel que fa a les llistes, l'acord reserva el quart lloc de la candidatura per a un representant de Reagrupament.

Tot i que ambdues formacions deixen oberta la possibilitat d'ampliar la coalició, tot fa pensar que difícilment s'hi afegiran les altres formacions independentistes.

Les CUP, amb qui ERC havia tingut converses des del març de l'any passat, ja ha expressat obertament la voluntat de concórrer-hi amb llistes pròpies de manera generalitzada, tot i no tancar, en casos específics i concrets, la possibilitat d'establir acords amb unes altres formacions. És el cas de Tiana

Els dirigents d'Esquerra i Reagrupament a Barcelona, a la presentació de l'acord de coalició.

Manifest de suport a ERC

Dissabte 12 de febrer, al Foment de les Arts Decoratives de Barcelona, ERC farà un acte de lliurament de carnets a nous militants. Aquesta vegada serà l'eurodiputat i historiador Oriol Junqueras –que ja va anunciar al desembre el seu ingrés a les files republicanes– qui rebrà el carnet de militant. L'hi acompanyaran Jordi Fàbrega, alcalde de Sant Pere de Torelló i portaveu de Decidim.cat, i Gerard Fernández, ex-portaveu de la Plataforma pel Dret de Decidir i coordinador de les consultes per a Decidim.cat.

Tots tres han impulsat un manifest titulat “La força d'Esquerra Republicana de Catalunya”, en el qual defensen aquesta formació com a “eina” de futur per a treballar per a l'independentisme. Alhora reivindiquen la cohesió i la pluralitat interna de la formació. Així mateix, el text defensa per a ERC el paper de bastir una “esquerra innovadora nacional”, que tingui en el dret de decidir un eix obert i transversal que permeti de treballar amb les diverses sensibilitats sobiranistes del país.

Oriol Junqueras, eurodiputat d'ERC, és un dels qui encapçala el manifest.

(Maresme), on precisament concorrerà en coalició amb Esquerra.

Les CUP, que no van participar a les eleccions del Parlament per a no precipitar el seu procés de consolidació territorial, concorreran a les eleccions municipals a Barcelona amb llista pròpia, si res no canvia molt, tot i ser conscients de la dificultat d'obtenir representació al consistori de la capital. Això ha fet que alguns sectors hagin pensat en la necessitat de no tancar les portes al diàleg amb les altres formacions. Però, ara com ara, la posició partidària de mantenir el perfil diferenciat és la predominant.

Sigui com sigui, malgrat que aquesta organització és conscient de les minses possibilitats d'aconseguir representació al consistori, l'acostament a ERC genera desconfiança en bona part de les seves bases. En primer lloc, retreuen als republicans que hagin participat en governs tripartits, tant a la Generalitat com a l'Ajuntament de Barcelona, fins al l'anterior mandat. Però, d'una altra banda, també crea un cert temor que un acostament a Esquerra desdibuixi una formació que tot justa acaba de

constituir-se a la ciutat, i que intenta consolidar el seu projecte polític arreu del país des de fa temps.

Les CUP també han rebut propostes d'acord de Solidaritat Catalana, i amb ofertes molt obertes, quant a definició de programa i a configuració de llistes. Tanmateix, les ofertes tampoc no sembla que hagin d'arribar a port. La formació liderada per Joan Laporta és molt heterogènia, i té una part liberal, difícil de fer empassar a les bases de les CUP, sobretot, en unes eleccions en un àmbit com el de la política municipal, en què el discurs és de molta més proximitat i més allunyat de les grans proclames.

SI, pendents de decidir. Solidaritat, al seu torn, encara ha d'acabar de decidir si concorrerà a les eleccions municipals de Barcelona. De moment, tot indica que, si s'hi presenta, no serà afegint-se a la proposta d'ERC i Reagrupament. Des de SI han anat tancant les condicions per a establir un acord amb els republicans. Un dels esculls que expressa SI és que Jordi Portabella no pot encapçalar un projecte de reno-

vació, perquè ha participat en acords tripartits a l'ajuntament, en mandats anteriors, i ha aprovat pressupostos de l'actual govern municipal. ERC considera que aquest és un pretext que SI fa servir per a no fer possible un acord, i recorden que Uriel Bertran, un dels impulsors de SI, va donar suport com a diputat d'Esquerra als dos governs tripartits de la Generalitat, fins al darrer moment de la legislatura.

Sigui com sigui, SI no prendrà una determinació definitiva fins passat el congrés nacional, el 20 de febrer, quan triarà els òrgans de direcció de la formació. I, tal com assenyala el diputat de la formació Alfons López Tena, si finalment es decideix de presentar-se a Barcelona, la llista de la formació serà escollida en unes eleccions primàries.

En tot cas, SI haurà de valorar les seves possibilitats a Barcelona, tenint present que la formació va aconseguir un 2,89 % en les eleccions autonòmiques a la ciutat, lluny del 5% necessari per a poder tenir representació municipal. Una xifra que Esquerra sí que superarà (amb un 6,53%, que seria reforçat amb l'1,03% de Reagrupament).

La decisió de SI de participar o no a les eleccions locals a Barcelona (i, si es presenta, amb quin candidat –de moment sembla poc probable que sigui Joan Laporta–) encara trigarà dies a saber-se del cert. Però si res no canvia molt, tot fa pensar que a la capital catalana hi concorreran tres llistes independentistes: la coalició entre ERC i Reagrupament, la CUP i probablement SI.

La coalició liderada per Portabella és, ara per ara, la que té més opcions d'aconseguir representació (de fet, Esquerra la revalidaria). Cap enquesta no preveu que els republicans obtinguin un percentatge inferior al 5%. La capacitat que tingui aquesta coalició per a fer-se creïble com a un veritable *tercer espai* pot contribuir a afegir una certa emoció a uns comicis com els de Barcelona, en què les enquestes fa temps que ja han dictat sentència a favor del candidat de CiU, Xavier Trias. Això sí, amb el permís del PP i de Montserrat Tura –si és que guanya a l'actual alcalde Jordi Hereu a les eleccions primàries del PSC barceloní.

Enric Rimbau